Κεφάλαιο Β, 41

Κείμενο

(Κυρία πρόθεση: Από τον έπαινο της πολιτείας στον έπαινο των νεκρών)

[41] Ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι

καὶ καθ᾽ ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ᾽ ἡμῶν

πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ᾽ ἄν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι.

Καὶ ὡς οὐ λόγων ἐν τῷ παρόντι κόμπος τάδε μᾶλλον ἢ ἔργων ἐστὶν ἀλήθεια,

αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς πόλεως, ἣν ἀπὸ τῶνδε τῶν τρόπων ἐκτησάμεθα, σημαίνει.

Μόνη γὰρ τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται,

καὶ μόνη οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ

οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν (ἔχει) ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται.

Μετὰ μεγάλων δὲ σημείων καὶ

οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι

τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα,

καὶ οὐδὲν προσδεόμενοι οὔτε Ὁμήρου ἐπαινέτου οὔτε (ἄλλου ἐπαινέτου)

ὅστις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει,

τῶν δ' ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει,

ἀλλὰ πᾶσαν μὲν θάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι,

πανταχοῦ δὲ μνημεῖα κακῶν τε καί ἀγαθῶν ἀίδια ξυγκατοικίσαντες.

Περὶ τοιαύτης οὖν πόλεως

οἵδε τε γενναίως δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν,

μαχόμενοι ἐτελεύτησαν καὶ τῶν λειπομένων

πάντα τινὰ εἰκὸς (ἐστίν) ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς κάμνειν.

Μοντέλο αρχαίας ελληνικής τριήρους, Deutsches Museum, Μόναχο, Γερμανία.

Οι τριήρεις περιπολούσαν στα παράλια της πόλης και διασφάλιζαν την ασφαλή διεξαγωγή του εμπορίου.

Η ελαφριά κατασκευή, η ευελιξία, η ταχύτητα αλλά και το πλεονέκτημα του σκάφους να μην βυθίζεται

δεν μπόρεσαν να κατισχύσουν των μειονεκτημάτων

που ήταν η αδυναμία να αντιμετωπίζει τις κακοκαιρίες, η έλλειψη αποθηκευτικών χώρων, η μικρή διάρκεια ζωής και το υψηλό κόστος κατασκευής

με αποτέλεσμα να περιέλθει σε αχρηστία.

Η τελευταία χρήση , και αποτυχημένη, της τριήρους ήταν το 322 π.Χ. στη ναυμαχία της Αμοργού.